ઇંદર સભા.

પ્રાચીન ગ્રંથો ઉપરથી

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

शा. कीला भाइ दलपतराम.

अम[illegible]ावाद मध्ये.

"અમદાવાદ સમાચાર" પ્રેસમાં શા. કીલા
ભાઈ દલપતરામે છાપ્યું.
આવૃતિ ૧ લી. પ્રત. ૨૦૦૦
પ્રયાસ ૧ લો. સને ૧૮૫૦.
કિંમત ૦—૫—૦

૪૧૮૩

ઇંદર સભા.

આવવું રાજા ઇંદરનું સભામાં.

સભામે દોસ્તો ઈંદરકી આમદ આમદ હય,
પરી જમાલો કે અફ્શરકી આમદ આમદ હય,
ખુશીસે ચેહ ઓઢે લાઝીમ હૈ સુરતે ગુલ ગુલ,
અબ ઈશ ચમનમેં ગુલેતરકી આમદ આમદ હય;
પીરાગે હુસ્નરો આંગા કો અબ કરો રોશન,
જમીપે મેહરે મુનોવરકી આમદ આમદ હય,
દો જાનું બેઠો કરીને ક સાથ મહફિલમે;
પરીકી દેવકી લશ્કરકી આમદ આમદ હય,
જમીપે આએંગી રાજાકે સાથ શબપરીયાં,
શિતારોંકી મેહ અનવરકી આમદ આમદ હય,
ગઝલકા ગાના હુએ અઉર નાચ હૈ કિયામતકા,
બહરે પીતનયે મૈ શરકી આમદ આમદ હય,
બયાં મૈં રાજાકી આમદકા કયા કરૂ ઉસ્તાદ,
જીગરકે જાનકે દિલબરકી આમદ આમદ હય.

રાજા ઈંદર પોતાનો હાલ કહે છે.

રાજા હું મેં કામકા, ઔર ઈંદર મેરા નામ,
બિન પરીયોકે દિદકે, મુઝે નહીં આરામ.
સુનોરે મેરે દેવરે, દિલકો નહિ કરાર,
જલ્દી મેરે વાસ્તે, સભા કરો ત યાર,

તખ્ત બિછાવો જગમગા, જાહદિશે ઈશઆન;
મુઝકો શબ ભર બેઠના, મહફિલકે દરમ્યાન.
મેરા શંગલદ્વિપપે, મુલકો મુલકો રાજ.
જી મેરા હૈ ચાહતા જલશા દેખુ આજ;
લીઓ પરીયાંકોં જલદી જાકુ રહ્યાં,
બારિ બારિ આનકર, મુંજરા કરે વાંહ.

પોખરાજ પરી સભામાં આવે છે.

મહફિલે રાજામે, પોખરાજ પરી આતી હય,
શારે માસુકોંકી શરતાજ, પરી આતી હય,
જીસકા શાયન કભિ ખ્વાબમે દેખા હોગા;
આદમી જાદમેં વોહ, આજ પરે આતી હય.
દૌલતે હુસ્નશે હો જાયગા અમલ મામુર,
કરને ઈશ બજમમેં અબ રાજપરી આતી હય;
રંગ હો જરદ હસીનોકા ન કયુ કર ઉસ્તાદ.
સુલહે મહફિલ મેરકે પોખરાજ પરિ આતી હય.

પોખરાજપરી ગાયનમાં પોતાનો હાલ કહે છે.

ગાતી હું મેં ઓર નાચ, સદા કામ હય મેરા;
આફાકમેં પોખરાજ પરિ નામ હય મેરા,
ફંદેસે મેરે કોઈ નીકલને નહી પાતા,
ઇશ ગુલશને આલમ મેં બિછા દામ હે મેરા,
મેં લાખકી દો લાખકી પરવા નહી રખતી,
કારૂકા ખજાના અજી ઇનઆમ હુ મેરા,
કહિ હે જહામેં જીશે ઇનશાં ઝુલો શુંમુલ.
વોહ રખહે વોહંગ શુયે શિયાફામ હએ મેરા;

બદમસ્ત મુજે દેખકે હોતી હે ખુદાઈ,
ગામુર મેં હુસ્નશે કયા જામ હે મેરા,
કરતી હું દીલોજાંસે મેં રાજાકી પરસ્તીશ.
કેહેતે જીસે કુફુર વોહ ઈશલામ હે મેરા.
અલાહને બખ્શાહે મુજે રૂતબગે ઓલી;
ગરદું જીભે અબ કહતે હે ઓં બામ હે મેરા,
ઈનશાંકા સગરેશે મેરે બસ નહી ચલતા,
દીલલેકે કર જાનાં સદા કામ હે મેરા,
ઉસ્તાદકું દેતી હું દોઆએ દિલોજાંસે.
યે કાન જહામેં સહરો શામ હે મેરા.

પોખરાજ પરીના મોહોડાનો છંદ સભામાં.

રાજા ઈંદર દેશમે, રહે ઇલાહી શાદ,
જો મુજ સીનાં ચીજકો કિયા સભામે યાદ,
કીયા સભામેં યાદ મુજે, રાજાજીને આજ,
દોલત માલ ખજાનેકી, કબ હું મેં મોહતાજ,
હું નર આના ચાહીયે, તખ્ત ન મુજકો તાજ,
જગમેં બાત ઉસ્તાદકી બની રહે મહારાજ.

પોખરાજ પરીના મોહોડાની ઠુમરી.

આઇહું સભામેં છાંડકે ઘર, કહુકી નહીં મેયે આજ ખબર; ટેક.
ચેરી હું તેરી રાજા ઇંદર, રખના દિન રેન દયાકી નજર.
સોનેકા બીરાજે શીશ મુગટ, રૂપેકે તખ્તપર બેઠ ન ડર;
ચારો કોનો પર રાલ લટેં, દાતાકા કરમ રહે આઠ પ્રહર.
શાયા રહે પિર પયંબરકા, મોલાકી સદા રહે નેક નજર!
ઉસ્તાદ કહો હરશે હરદમ, નીદુયામેં રહે હજરત અબતર.

પોખરાજ પગના મોહોડાની ગજલ બસંતની.

હુએ જલવયે તનસે, દગેઈાવાર બંશતી,
પોશાક જો પેહેનેહે, મેરા યાર બસતી,
કયા ફસ્લે બાહારીને શી ગુફે હઈ ખિલાએ,
માશુકહે ફિરતેશને, બાજર બસંતી;
ગેંદાહઈ ખિલીબાગમેં, મેદાનમેં શરશો;
શહરા વોહ બસંતીહે યે ગુલજાર બસંતી,
મખમલકા નર્ઝીફતમેં દિલા, જરદ નહી મ્યાન,
પેહેને હેં કબા યારકી તરવાર બસંતી,
હું ગમશે યે હને જરદ જો તું કતલ કરેગા,
ખુની કહેગા અય કાતીલે ખુખાર બસંતી,
ઉશરશકે મસી હાકા જોહોજાય ઈશારી.
આંખોસે બને નરગી ، બિમાર બશંતી,
ગમ ખાકે મુવા હુ મે કીસીજરદ કબાપર.
હુઇ કબ્રકીં ચાદર મુજે દરકાર બસંતી.
ગેદોકે દરખતોમેં નુમાયા નહી ગેંદે.
હરશાખ કે શરપર હુએ દસ્તાર બસંતી,
મુર જરદ દુપટેકે નઆન ચલશે છિપાંવા,
હોં જાય ન રંગે ઝુલે. રૂખશાર બસંતી;
રૂતફિર ગઇ આલગકી, ચલી બાદે બહારી.
મેં ખાનેકોં સજાવતે હૈં મૈ ખ્વાર બરાંતી,
ખું એક તોથા મેરા કિયા. જારદ કબાને;
તુરા હુઇ ઉસ્પર તેરી દસ્તાર બસંતી,
ખુલીતીહે મેરે સુખપે, હરરકી પોશાક;

ફુદા અગરઈ પંચઇ, ઝુલનાર બસંતી,

હૈ લુત્ફ હસીનોકી, દોરંગીકા અવાનત.

દો ચાર ગુલાબી હોતે, દો ચાર બસંતી,

પોખરાજ પરીન મોહોડાની હોરી.

પાલાગે કરજોરી, સ્યામ મોંશે ખેલોન હોરી, ટેક.

ગવે ચરાવન મૈં નીકસીહુ શાશ નનંદકી ચોરી;

સગરી ચુનરીયાં રંગમેલ ભિજવો,

ઈતની સુણો બાત મોરી, સ્યામ મોંશે ખેલો ન હોરી.પા.

છીન ઝપટ મેરી હાથશે ગાગર,

જોરશે બહીયાં મમોરી,

દીલ ધરકત હઈ સાસ ચરત હય,

દીહ કંપત ગોરી ગોરી સ્યામ મોંશે ખેલો ન હોરી પા.

અબિલ ગુલાલ લપટ ગયા મુખમાં,

સારી રંગમાં બોરી.

સાસ હજારન ગારો દેગી;

બાલમ જીતાં ન છોરી, સ્યામ મોંસે ખેલ ન હોરી,

ફાગ ખેલકે તુમનેરે મોહન,

કાગત કીની મોરા,

સખીયન મે ઊસ્તાદકે આગે,

હોય હું થોરી થોરી, સ્યામ મોંસે ખેલો ન હોરી,

પોખરાજ પરીના મોહોડાની ગજલ શભામાં.

ખેદાદ મુજે યાદ હઇ વલાહ તુમહારી,

યુંસુફકી કસમ અબ ન કરૂ ચાહ તુમારી

શીલાહ કદમ શરમકે કુચશે નીકાલો,

બાજારમેં હમ દેખતે હઈ રાહ તુમારી,
આશકકી મુરાદ આઈ રકીબોકો અલમહો,
જાયે જો સવારી કભી દરગાહ તુમારી,
વોહ બુતમેરે પાશ આયગા કીશ તરહયી હો.
જુઠી હઇ કસમ દોસ્તો વલાહ તુમારી,
હોતા હઈ જગીપર ઊશે ખુરસેદકા ધોકા,
સુરત જો કભી દેખતા હઈ માહ તુ મહારી,
બુત બન ગયે મહાફલમે રકીબોશે ન બોલે,
કયા બાત હઈ ખાલેકકી કસમ વાહ તુમહારી.
બોશે જો તલબ મઇને કિયે હસકે યે બોલે,
સરકારશે મોહકુફ હઈ તનખાહ તુમહારી,
સેહરાકે કભી જાતા હઈ દરીયા કભી તાલાબ,
કયા હમહો ઝકાતી હઇ કુત્તે, ચાહ તુમહારી
હઇ ઈસ્કો દરીયા બસરે જોશ અમાનત;
આલમમેં રખે આબરૂ અલ્લાહ તુમહારી,

પોખરાજ પરીના મોહોડાની ગજલ બીજી.

ટકર કેસરકો જાન નદું મઇતો કયા કરૂં;
કબતક ફરાકે યારકે સદમેં સહા કરૂ.
અધેર હઇ લગાઉ જો ઉશ શમારૂસે લઓ,
પરવાના ગૈર પરવો રહે મઇ જલા કર,
મઇ ચાહતાં હુંસન મતે, શાનેપે હુંની સાર,
બુતકો બિઠાકે સામને યાદે ખુદા કરૂ,
હરચંદ ચાહતા હુંક બોલુ ન ’યારશે,
કબુમેં અપને દિલકુ ન પાઉતો કયા કરૂ,

અય બુત તેરે સિંવા નહિ કોને નહીં હવસ,
અલ્લાહ શેં કરતો તેરી ઈજ્જત જા કરૂ;
ઈનશાફ હો બુતોસે નમેરાજો હાતો હાત,
આગે ખુદાકે હશરમેં માહ શરબપા કરૂં.
મઈ મરગયા તો રોકે યેહ કેહનેલગાવોહ સુખ;
કિસકું સુનાવું ગાલીયાં કિસપર જફા કરૂ;
ગમ જેસે આગઇ મુજે એક આનમેં કજા,
યેહ સુકરતેર નાજકા કયું કર અદા કરૂં;
અઈશે મજે ઉઠાય હઈ આજાર ઈશકમે,
આયે મશીહ ભોતો ન અપનિ દવા કરૂ,
કુચેમેં ઉશકે બેઠકે દિલ હઇ યેહ ચાહતા,
અવકાત હિંયા બસર સીફ તે નકસેપા કરૂ,
વાહ બુત અદાશે સામને આ કરજો બેઠ જાય,
કાઓમેંભી નમાજકો અપની કજા કરૂં,
હુ બોશા જુલફકા તો દબાએ ગલા અજલ;
ફાંસુ મીલે મુઝે જો બુતનમે ખતા કરૂ;
બે ઇશક કુછ જહાંમે નહી મીંસતકા મજા.
દિલ યારકુ નદું મઈ અમાનત તો કયા કરૂં.

પોખરાજપરીની ગજલ ત્રીજી.

રફતાફકી ચલનસે, ગજબ દિલ લુભાલિપે.
છોટીસી નીશમે યાર બડે, તુમહો ચાલીએ,
બોશાજો માંગા ચરમકા, કયા કહેર હો ગયા;
મુજપરન અઈન ખજમમેં, આંખે નીકાલીએ;
જાને ન દુંગા અપકો, હટનેકા મઈ નહી;

બાતે બનાકે વસ્લકા વાયદા ન ટાલીએ,
એક બોશેપર યેહ ગાલીયાં, અલાહકી પનાહ,
કુછ મઈ બીઆબ કહુગા નહીં, મોહ સાંભલોએ.
દરગુજરામે મિલાપશે, હટિએ કહાંકા પ્યાર.
ફુઈલાકે પાંઉ હાત, ગલેમેં ન ડાલીએ,
ન જારા રૂએ સાફ્કા, મનજુર હઈ હસાઈ;
દિખ્લાકે જુલ્ફોકા, નબલા ન્દરખી ટાલીએ.
આસકો જેહેર ગેરકો, મીસરીકી હો ડલી.
ઈશ તરહકી ન બાત જબાશે નીકલીએ;
નાં મહરનોકી આંખ, નાં અ ગ યાંપે જાપડે,
સિનાં ખુ ા હુવા હૈ, દુપટ સભાલીએ,
ખુશ ચસ્મ સબ જહાં કે. અમાનત હયે બેવફા;
છ્ચાહતા હે આંખ, કીસાપર ન ડાલીએ,
રાજા ઇંદ્દિરે નીલમપરીને દરખાસ્ત કરી,
ખુબ રિઝાયા નાચકે ગાકે,
પહેલુ મેં મેરે બેઠ તું આકે.
ખુશ હુઈ તુ..સે મહફીલ સારી.
અબ હે નીલમ પરીકી બારી.

નિલમપરીનું આવવુ સભામાં.

સબામે આમદે, નિલમપરી હયે;
સરાસર વોહ નજાકતસેં ભરી હુયે.
સિતારોકી ઝપટ, જાતી હયે આંખે,
વા ઊસકો બરમે, મલબુસે જરી હયે.
ગજબ ગાના હે, એ ર ઉસકા ચમકના;

કભી જાહેર કભી વોહ, મુસ્તરી હય.
ખિજાલતશે ન કયું, નિલીહો રોશન;
કેના, કુરઆરી ઉસકો, હમસરિ હય.
ના દેખા હોગા નીચ, એસા કીસીને;
બલાહયે શેહર હય, જાદુગરી હયે.
તમામ ઉસકે હય, અજાસા હયે નુર;
શરારત કુટકર ઉસમે બરી હય.
જમીપર ઓપરી, આતી હયે ઊસતાદ;
જવાહિરશે જો રંગ, તમે ખરી હય.

નિલમપરી સભામાં પોતાનો હાલ કહેછે.

હુરોકે હોશ ઉડતે હયે, ઉડનેકી શાનપર;
નિલમપરી હય નામ, મેરા આશમાન પર.
અલાહકે કરમસે, જમાનેમેં હયે ઉરૂજ;
ઝુકતા હયે સર ફલકકા, મેરે આસ્તાન પર.
નિલમકો ઝુમ ચાટકે, આંખોપે રખતે હયે;
શોહરા હયે મેરા, હરિયોકી દુકાન પર.
ઊડતે નહી હયે મેરી, નજાકત પૈકી શકે હોશ;
રખતે હયે ફુલ હાથ, ઝુલિ તા મેં કાનપર.
કરતા નહી હયે કોન, મહોબતકા હક અદા;
દેતે હયે દેવ જાન મેરી, આન બાનપર.
મીસીકી તરહ બાગમે, જમતા હયે ઉસકા રંગ;
શોશાનજો જીકર લાતી હયે, મેરા જબાનપર.
જોહરા મેરે ખિયાલમે, ધુંનતી હયે શીર સદા;
મરતે હયે તાન.શેન, તરાનેકી તાનપર.

ઉસ્તાદને જમીપે બુલાકર, દિયા હમે મામ:
ક્યું કર રહે ન મેરા દમાગ, આસમાન પર.

છંદ નિલમપરીની જબાની સભામાં.

મેં ચેરી સરકારકી, તુમ રાજાકે રાજ;
ગાના મુજ માસુકકા, સુનો તુમ ગૈરસે આજ.
સુનો ગૈરસે આજ, મેરા રાજાજી ગાના,
નાચકી છલબલ દેખકર, દેખો બતલાના.
હુઆહૈ મેરા તબ, ઈશ મેફીલમેં આના;
જબહુયે સારા દેશ બદેશ, ઉસ્તાદને છાના.

છંદ બીજો નિલમપરીની જબાની સભામાં.

આઇ હુ મૈ દુરસેં, ચીઝે કરકે યાદ;
મુજરા મેરા દેખકર, કરો મેરા દિલશાદ.
કરો મેરા દિલશાદકે, દીલ ખોલકે ગાઉ;
ગાકે નાચકે આજ હુન્નર, અપના દિખલાઊં.
હુન્નર દિખલાકે માહફિલમેં, દાદ અપની પાઊં;
દાદ અપની યાંહ પાકર, ઘર ઉસ્તાદકે જાઊં.

હોરી નિલમપરીની જબાની સભામાં.

કાનાકુ સમજાવત ન કોઈ, અંગીયા રંગમાં બીજોઈ ગોરી
બીજમાં પત ખોઈ. કાનાકુ. ટેક
આજ સખી હેમ ઘરમેં જાકર; પ્રોતકી જાન માઈ.
અંબીર ગુલાલ છીંડાવન ખાતર, મોંહ આંસુવોશે ધોઈ.
બદન માટીમેં મિલોઈ. કાનાકુ૦
ગરવા લગાઈયો ગોરાયકે મોહકા, મોહ પકડાય જમ રોઇ,
ઇજત લીની ગારી દીની, હમકુ જાનકુ ખોઇ; સખી બીશ

આપકે સોઈ. કાનાકુ.
એક બીજકે લોકનમેં, કુબરીકા બીશ બોઈ;
જો ખબર ઉસ્તાદને પાઈ, ઘર હમ હાથરીં ખોઈ;
નીકરા કર જોગન હોઈ. કાનાકું

ગજલ નિલમપરીની જબાની સભામાં.

ઈશકકા ખંજર લગાહે, દિલપે કારી ઈનદીનો,
જખમકી સુરત હયે ખુ આંખુશે જારી ઈનદીનો.
બાગમે જાતીહે ઊશ ગુલકી, સવારી ઈનદીનો,
દમ ચડાયે ફીરતી હયે, બાદે બહારી ઈનદીનો,
દેકે કસમે કુચયે કાતીલમે, લેજાતા હયે દીલ;
દુશ્મન અપના કર રખા હે, દોસ્તદારી ઈનદીનો.
બોલી ભાલી સિકલપર, દિલ તડપા જાતાહે સનમ;
ક્યા સુરત હોગઈ હયે, પ્યારી પ્યારી ઈનદીનો.
મુદ તું હમને નિકાલા, વસ્લમેં દિલકા ખુખારા;
ફુરકતે દીલદાર મેં હયે, તપકી બારી ઈનદીનો.
ઈશકકે આજારને લાગર, કીયા હયે ઈશકદર;
શકલ પેહચાની નહી જાતી, હમારી ઈનદીનો.
કતલ કરતા હયે ચરકુ, આલુદા આબરૂ ખલકકો;
ક્યા તેરી તરવાર પર હે, આબદારી ઈનદીનો.
સર ઊડયા હયે જીતુંને, છમકે વજુલકે યારમે;
પાઉકો દરકાર હયે, જીન્જીર ભારી ઈનદીનો.
રાગ લાકર બજમમે, આશક ખુરા કરતહે હાલ;
છેડીયે લીલાક પડદેમેં, સીતારી ઈદીનો.
પલકેં ઝપકાનેકા કાતીલકો કુઆહે તાજકો શૌક;

અહ રહી હયે દીલ્પે આશકકે, કટારી ઈનદીનો.
ઠંડી શાશે ભરતે હા હરદમ, અમાનત ફીસ્લિએ
જાન જાતી હયે કહો કીસપર, તુમ હારી ઈનડીનો
ગજલ બીજી નીલમપરીની જબાની સભામાં
દીલ મેરા શૈરે ચમનશે, નહુવા સાર કભી;
જે ગયા બાગમે ભુલશે નશૈવાદ કભી.
ઈહાં જાબતક હહે હમ, આહ જાન જાહાએ કરેસો;
યુ આહેગાન તુમહારી કોઈ બે દાદ કભી.
તોડતા બેઠીયા હોકરી, ન અઅરવા હશતમે;
માનતા કાઈસે લોહા, મેરા હાદાદ કભી.
સરગુકા જાતા હયે ઉઠતે, નહોમ કતલસે કદમ;
હાત તુજામર બીકોઇ, છોડદે જલાદ કભી.
સીતમ ઈજાદ તુજે હમને, બનાયા જાની,
ઈશ્રતરહ દિલસે સીતમ, હોતેથે ઈજાદ કભી.
તુમવોહ ખુશ કદહો, રહોસપર જો જરાતનકે ચલો;
સર ઉઠાયે ન ચમનમે, કોઈ શાગ શાદ કભી.
ન લગાયા લબે ઝુલર ગશે મીનાએ શરાબ;
હજારો શીશેમેં ન ઉતરા ઓ પરી જાદ કભી.
દીલ ફુશ્રાં આલમે તીફ્લ , ચેહ શોકે શેહરા;
ન કિયા મેને ગુલીસ્તાકા, સબક યાદ કભી.
લેલીયે ભુલ્ફ્રાકા સોદા, લબે સરીકી હયે ચાહ;
કભી મજનુ હુ તેરે, ઈશકમે ફ્રહાદ કભી.
સુરતે નક્શે કદમ હમને, ગુજારી અવકાત;
મીટ ગએ સાદ કભી, હો ગએ બરબાદ કભી.

હોગા તખ્ત જલાકે, ખુલખુલકા ફસાના માલુમ;
આયગા મોતકે ફંદેમેં, જો સૈયાદ કભી.
બુલબુલો ફીરકા દેખાતી, હોઈજે પરવાજ;
હમભી ઐશા બાગમેંથે, દિલસે આઝાદ કભી.
હયે કીયામત ખુતે બેશરમો, હયાકી બાતે;
કભી કહેના હમે અનાઅત, મુજે ઉસ્તાદ કભી.

ગજલ ત્રીજી નિલમપરીની જબાનીમાં.

બજા વિલાસે સનમકા, ઉઠાયગા ફીર કયા;
ડસાકે હિજરસે વોહ, દિલ લગાયગા ફીર કયા.
કીસીકે જુલફકી જાનીબ, જો ખીંચ રહ્યા હયે દીલ;
બલાએં તાજા મેરે સરપે, લયગા ફીર કયા.
ઘુભાયગા મેલી યું હડીયાં, જો તું અયગમ;
પસેં ફનાંસગે યાર આકે, ખાયગા ફીર કયા.
ઈલાહી ખેર હો કયું, જોશપર હયે દીદયેતર;
કીસીકે ઈસ્કકાં તુફા, ઉઠાયગા ફીર કયા.
ઈલાહી ખેર રડકતો હૈ, આંખ કયું બાઈ;
ગજબસેં મુજે દીદે દીખાયગા ફીર કયા.
જફાકો જાન ગનીમત, ગીંનાહસીત મકાન કર;
બીગડકે યારસી અઈ દીલ, બનાયગા ફીર કયા.
દીખાયા જીસ્ત મેં લીઝ્ને, નમુંહ અન્નાસુતકો;
પશે વીશાલ વોહ તુરબતપે, આયગા ફીર કયા.

રાજા ઈંદ્રિરે લાલપરીને દરખાસ્ત કરી.

દીખા સુકી તું કરતબ્ય સારે, પેહેલુસેં અબ બેઠે હમારે;
કીયા શભામાં તુને નામ, અબ હયે લાલ પરીકા કામ.

લાલપરીનું સભામાં આવવું.

સભામેં લાલપરીકી સ્વારી આતી હયે;
જમાનેં રંગ અબ, ઇદિરકી પ્યારી આતી હયે.
શહ્રમેં આયગા ઝુરમટ નજર શીતારોંકા;
પેહેનકે વોહ પોશાક, ભારી આતી હયે.
હશિન બજમકી શાદીશે, ખીલ પડેંગા તમામ;
ઝુલોકે વારતે બાદે, બારી આતી હયે.
નિશાઉ ઉસ્કી છુંરીસે, શીવાકે લિયે;
લગાને શબકે દીલોપર કટારી આતી હયે,
ખીલેગા લાલકા તખ્તા, સભામેં અય યારો;
નિહાલ હોકે મુરાદ, અબ તુમ્હારી આતી હયે,
દુપટા દેખકે બીજલી, ગિરેગી બીજલીપર
કીનારોપર વોહ લગાકર કિનારી આતી હયે.
મય કીસ જબારોં કહુ ઉસ્કી, સુખીયાં ઉસ્તાદ;
બાહારે તાજાકીમ હરીલમેં, બારી આતી હયે.

લાલપરીની જબાની સભામાં.

ઇનશાકા કામ હુસ્નપે, મેરે તમામ હય:
જાડી હય સુરખ લાલપરી, મેરા નામ હય.
યાકુત જર ખરીદ હયે, સરકારકા મેરે;
નોકર અકીક લાલ, બદખસા ગુલામ હય.
આશકકો કતલ કરતીહું, અબરૂકી તેગશે;
દિનરાત મુજકો ખુન, બહાનેસે કામ હય.
પોશાક મેરી સુરખ હયે, મુખડા હયે ચાંદશા,
દેખો શહરમેં રાતકુ, માહે તમામ હય,

શુમાપે મેરી હોત હયે, મુરગે ચમન હલાલ,
હરજુઝકુ જીસ્ત બાગે, જહામેં હરામ હય;
મીરીઅ મુજશે હોતા હયે, હરદમ જો દુબદુ,
કસ્તાં લહુ લગાકે, શહીંદોમેં નામ હુવા.
ઊસગદ અન્જુમનમેં રહે સુરખરૂ સદા,
અલાહશે દોઆ યેહ મેરી, શુબ્હો શામ હય.

છંદ લાલપરીની જબાની સભામાં.

બેઠીથી મેં કાફમેં, જોડા પહેને લાલ,
ઈહાં બુલાકર આપને, બડહા દિઆ એક બાલ.
બડહા દીયા એક બાલકે ઇહાં મુજકો બુલવાયા;
સભા સભાકા આજ બોહોત દિન બાદ દિખલાયા
રૂપ સ્વરૂપ સભાવ સબ, મેરે દીલકુ ભાયા,
રહે સદા ઊસ્તાદ પરયા, કીરતારકા સાયા.

કુમરી લાલપરીની જબાની સભામાં દેશની ધુનમાં.

મેરે જોબનમેં લાલ જડે, બોહોત ખરે ઓ મહારાજારે, મો
કૈ મુંગા કૈ ચુની કહત હયે, પરખન વાલો પર ગાચપરે,
બોહોત ખરે ઓ મહારાજારે મોરે૦
છતીયાં મોરી ગજબકી ખુશરંગ, જેશે અંગીયામેં કાલધરે.
બોહોત ખરે ઓ મહારાજારે મોરે૦
કોઊ મોરે લાહુન લાલ જોબનકે, ઊસ્તાદશે ખબર કર,
બોહોત ખરે ઓ મહારાજારે મોરે૦

સવાન લાલપરીની જબાની સાવનની ફસલમાં.

બીન પીયા ઘટા નહી ભાવે, રહે દીલ રૂંધો નહીં આવે;
બીજરીકી ચમક તરપાવે ડરાવે, બીન પીયા ઘટા નહી ભાવે.

રૂત બરખાકી આઇરે ઝુઇમાં, આજ ઉંયાકું ફુલ નહી આવે,
મોરી ઓરસે યા દિન શજની, દો ઉસકુ સમજાવે જાવે.
બીન પીયા ઘટા નહી ભાવે.

કાસે કહુ ઇશમેહ બુદનમાં, લીખ પતીઆં જો પઠાવે,
પ્રીતમકા કહુ ભરી બરખાસે, દઈ મારી સો મીલાવે;
બીન પીયા ઘટા નહી ભાવે.

ઉમંડ ઘમંડ કે કારી બદરીયાં, મોહો નાહક સતાવે,
કો પવન પરવાઈશે જા કહો, ઓર મુલક બરશાવે જાવે.
બીન પીઆ ઘટા નહી ભાવે.

બજત હું આંસુકી બુદન, મેઘા ઝરન લગાવે;
પીર ઉસ્તાદકું માનકે અપને, બન પરબતપર જાવે જાવે.
બીન પીઆ ઘટા નહી ભાવે.

બાલપરીની જબાનીમાં ગજલ શ:વનની ફસલમાં.

દીલકુ મરગુબ હૈ ઠંડી જો હવા સાવનકી,
માંગતા હું મેં શદા હકશે દુઆ સાવનકી;
શાદ આના હૈ વોહ શબ્જા, ઓ ઘટા શાવનકી,
શકલ દિખ્લાવે ફીર અબ, જલદ ખુદા સાવનકી.

ચડ ગયા જબકે ફલકપર, મેરી આહોંકા ધુઆ;
ગીર ગઈ ખલકકી નજરોશે, ઘટા શાવનકી.

દેખીયે આંખોશે કીશકીશકી, બરસતાહ લહું,
ચાર હાતોંમેં લગતા હૈ, હિના શાવનકી,

જુલ્ફે જાના કે કરિયું હને, દુપટા ઉદા,
શબે તારકમેં જીસ્તરહ, ઘટા શાવનકી,

એક સેહજા નહીં થમતી હે, ઝડી અરકોંકી.

લગ્ગાગ્ઇ ક્યા મેરી આંખોકો, હવા શાવનકી,
અબર બાગાં હુવા જાતા, હયે ખુદા ખેર કરે.
આજ બદલી નજર આતીહે, હવા શાવનકી,
ક્યું હમેં ગિરિઆત શવર, ન મુઝે જુલ્ફ કાહો.
રાત હોતી હે શિયા હિમે, બલા શાવનકી;
મોકી કાનો મેં નાહી યારકી, જુલ્ફાં કે કરી,
ઝાલે બાંદોકે વોહ હે, અઉર યેહ ઘટા શાવનકી.
અય અમાનત યે નિકાલી હયે, જમી તુને નઈ;
પહેલેથી ફિરકી ગજલ, તેરે શિવા શાવનકી.

હોરી લાલપરીની જબાની કાફિની ધુનમાં.

લાજ રખલે સ્યામ અમારો, મે ચેરી હું તિહારી;
જરા દે સમજ કરગારી, લાજ રખલે સ્યામ અમારી.
અબિર ગુલાલ ન મુખપર ડારો, ના મારો પિચકારી,
આધિ દેહ શબ દેખ પડેગી, શાડા ભીજવો ન સારી.
કહેંગે લોક ગનવા મતવારી, લાજ રખલે સ્યામ અમારી.
તુમ ચાતુર હારાકે ખેલઈએ, હમ ડર ખોક અનારી;
તાક ઝાક લગામત મોહન, જાઉ તોરે બલહારી.
નકર મોહે જાનશે યારા, લાજ રખલે સ્યામ હમારી,
લાખ કહી તુને એક ન માની, બાનતી કરકે હારી.
યાહી ઘડી ઊરતાદસેં જાકે, કહે હું હકીકત સારી.
કહાં જા આગે ગિરિધારી, લાજ રખલે સ્યામ અમારી.

ગજલ લાલપરીની જુબાની દેશની ધુનમાં.

ખ્યાલ આતા હે દિલકુ શિકવયે, બેદાદ કયા કીજે;
ખુદાસેં અયબુતે કાફિર તેરી ફરીયાદ કયા કીજે,

બહાર આતીહે ગુલશનમેં ધુંડા જાતાહે દમ અપના.
કફ્શકે દરકો વોહ કરતા નહિંશ યાદ કયા કીજે.
અબશ કરતા હે તું હમસેં ખયાલે શારકા યીકવા,
જો ભુલે આપકો આઇ દીલ ઉસે ફરીયાદ કયા કીજે.
પુકાંબીલ સરવકો પાકર ગુલીસ્તાંમે વોહ ગુલ બોલા.
ગુલામ અપના જોહો દીલસેં ઉસે ફરીયાદ કયા કીજે
કિસી મહ બુબકા બુટાશા કદ આંખોમે ફિરતાહે.
ચમનમેં દેખકર એ દીલ સુએ શમશાદ કયા કીજે.
જીનકા જોશ ખોતી હે, રગોંકો છુકે નસ્તેરવે,
ન તુજેકો ગાલીયાં દીજે, તોએ ફસાદ કયા કીજે.
લહુ બેહતા હે ઘોટોકા, હમારા દમ નીકલતાહે,
ગલે પર ફેરતા ખંજર નહી, જલાદ કયા કીજે;
હમારી કબરકો ઠોકર લગાકર, યાર કેહતાહે,
મોલાહો ખાકમેં જો ખુદ ઉશે બરદાદ કયા કીજે..
અમાનત કોહપર પોહચાતો, યું બરહાદ ચીલાયા.
લબોપર જાન શીરીહે અબ અય ઊસ્તાદ કયા કીજે.

રાજા ઇંદરે શબજપરીને દરખાસ્ત કરી.

કાટી રાત મઝેમેં સારી, બેઠ મેરે પેહેલુમે પ્યારી.
બોહોત લડાઇ તુને જાન, અબલે શબ્જ પરીકા ધ્યાન.

સબજપરી સભામાં આવી.

આતી નયે અંજાદસે, અબ શબ્જ પરી હે.
લબ સુરખ હે પર શબજ હયે પોશાખ પરી હે.
શીરોજાં ઉસે દેખકે, ખા જાતાહે હીરા.
ચેહરેમેં ઝમ રૂદસેં શીવા, જલ્વાગરી હે,

જીન ઉસે ખીજાલતકે, સબબ છોડ નહી શકતા,
પરીચોકો સદા શરમશે, બે ખાસો પરી હે,
જે વરકી હયે ક્યા શાન છરે રેશી બદન પર.
એક શાખ હે નાજુકકે શિગ્રુ ફોરેં ભરી,
હરતાહે જમ રૂદપે શદા ધાની દુપટા.
કયા હુસ્નકે ઈક બાલસેં ખબ્જીકો ચરી હય.
આદમકી ખબર સુનકે, હસી તેરમેં નહી દમ.
જો શમ્અ હયે મહફીલમેં, ચરાગેં શહરી હે,
ઉસ્તાદ અજબ આશકો, માશુક કે હયે નામ,
શહજાદા વોહ ગુલફામ હયે યેહ શબ્જ પરી હયે.

શબજપરી પોતાનો હાલ કહે છે.

માસુર હું શોખીસે સરારતસે ભરી હું
ધાની મેરી પોશાખ હે મેં શબજપરી હું.
કયા અસ્લહયે શબ્જીકી મેરે હુરકકે આગે.
ફીરોજેસેં ખુજરગ જમરૂદશે ખરી હું.
લેલેતી હું દીલ આંખ, ફરીતેશે મોલાકર,
ઇનશાં હયે બલા કયા, મેંનેહ જીનશે ડરી હું.
શોલા હયે ભભુકા હયે ગજબ હે મેરા ગુસ્સા,
જલ જાએ પરીજાદ જો મેં ગરમ જરી હું.
જીન્દા ન રખેગા મુઝે સુન લેગા જો રાજા.
શેહજાદા યેહ ઝુલ્ફામકી, સુરતપે મરી હું,
વોહ શમ મેં પરવાના હું વોહ શરવ મેં કુમરી;
વોહ જુલહઇ જહાંમે, મેં નસીમેં શહરી હું,
ઊસ્તાદ કે દમશે ચમને, હુસ્ન હઈ આબાદ.

મેં વાસ્તે તાઉસ્કે હાબ્ને-જીગરી હું.

શબજપરી શેહજાદા ગુલ્ફામપર આશક પડી તેનો ચબોલો.

રાજાજીતો સો ગયે, દીયા ન કુછ ઈનામ;
જાતી હું મેં બાગમેં યહાં મેરા-કયા કામ,
સુનરે કાલે દેવરે, તું મેરી એક બાત.
આતીથી રાજાકે ઘર, મેં આજકી રાત.
શેહજાદા એક બામપર શોતાથા નાદાન.
જોબન ઊસકા દેખકર નિકલી મેરી જાન.
ઉતરી અપને તખ્તસેં, તીર કલેજે ખાય,
સોતાથા વોહ બે ખબર, હાથ પાંઊ ફેલાય,
સુરત ઉસ્કી દેખકર, દિલસેં ગયા કરાર.
મુહપર મુંહ મેને રખા, કિયા ખુબસા પ્યાર.
દીલ મેરા લગતા નહી, મહફિલકે દરમાયાન;
કાલીબ મેરા હયે યહાં, વહા હે --રી જાન.
ઉસ્કો ઘર તું લાવે, ઊઠાકર જલદી યાર;
લોંડી મેં હો જાઉગી, તેરી બે તકરાર.

જવાબ કાલાદેવનો શબજપરીને.

ઘરમેં રાજાકે તું સબ પરાયોકી સરદાર.
તુજસેં કર શકતા નહી, હરગીઝમેં ઈનકાર;
તેરી ખાતર હે મુજે, રાખશે યહાં શીવા,
પતા બતા માશુકકા, લાઊ અભી ઊઠા.

જવાબ શબજપરીનો કાલાદેવની તરફ.

જાતુ સંગલ દીપસેં અપ્તર નગરમેં હો,;
શોતા હયે એક માહરૂ, લાલ મેહેલપર વહાં.
છલા મેં હે આઈ હું, અપના ઊસે નીશાન.
શબજ મગોકી આબસે, તું ઉસકુ પેહેચાન.

સવાલ કાલાદેવનો શબજ પરીને.

લાયા મેં શેહજાદેકુ, મેં જાકે હિંદુસ્તાન.
તું અપને માશુકકો અબ શબ્જપરી પેહચાન.

શબજપરીખુશી થઈને કાલાદેવને જવાબ દીધા.

યેહી હે શેહજાદા મેરા યેહી હે મેરી જાન,
યેહી મેરા દીલદાર હે મેં ઇસપરે કુરબાન.

શબજપરીએ પગ હલાવી શાહજાદાને ઉંઘમાંથી જગાડયો

સોતેહો કયા બે ખબર, છોડકે તુમ ઘરબાર.
આંખો ખોલો લાડલે, નીંદસે હો હુસીયાર.

નીંદમાંથી શાહજાદાનું જાગવું ને ગભરાઇને બોલવું.

કોઠા મેરા કયા હુવા, છોટા કીધર ગકાન.
શોયાથા મેં કીસ જગે આયાહય કહા.
ના વોહ મેરે લોગ હયે, ના વોહ મેરી જાત;
ખ્વાબ યેહ મેં હું દેખતા, જાગ રહા હુ યાં.

શાહાજાદા બેતાબ થઈને ગજલ ગાવા લાગ્યો.

ઘરસેં યહાં કોન, ખુદાકે લિયે લાયા મુઝકો;
કિશિતમગારને, શોતસેં જગાયા મુઝકો.
હકમે ક્યા ખ્વાબ પરેશાં, યેહ દીખાયા મુઝકો.

નજર આતા હૈ ન અપના, ન બેગાના મુજકો:
બીસમે જાલીમકે મુજે છોડ દીયા હાય ગજબ.
ઢુંઢને કોઈ પરસ્તાનમેં ન આયા મુઝકો
હૈફ્ર્શદ હૈફ્ કીસીને ન ખબર લી મેરી:
ક્યા અજીજોને મેરે દીલસે ભુલાયા મુઝકો.
નીદસેં આંખ કીસીકી ન ખુલી કોઠે પર;
ઉઠકે મુજીકે ન ચુગલશેં, ન છોડાયા મુઝકો.
તાદમેં મરગયે અબ ઉમીદ રહાઈકી નહી;
કીસ બલામે મેરે અલાહ; ફસાયા મુજકો.
મુખલશીકી કોઈ તદબીર બતાદો ઊસ્તાદ.
હઈ બહોત ગરદીશે, કીસમતયે સતાયા મુજકો.

શાજાદાએ બેકારી હાલતમાં બેહાગમાં ગાયન કીધું

મુજે કોન ઘરસેં લાયા યહાં, બતાઓ યેહ કીસકા હેગા મકાન, મુ.
સબ બીછડે કોઇ સંગ ન સાથી, જીજોંકો અપના પાંઊકહાં, મુ.
દિલકા કીસ્સા હાલ સુનાઊ, શરપર મેરે બાપ ન મા.
ઘર જાનેકી આશ નહી હે, પડી કંસ્મુસીબતમેં મેરી જાન. મુ.
ફશ ગયે હમ જાલીમકે ફંદે, કોઈ ઉસ્તાદશે કહીયો હાં, મુ.

શબજપરીનું કેહેવું શાજાદાનો હાથ પકડીને.

દેખો તુમ મેરી તરફ, ઘરકા મતલો નામ.
લોંડી મુજકો જાનકર, ઈહાં કરો આરામ.
જો હોનાથા શો હુવા, જાનેદો બસ ખેર,
ચલો પીરો ખાઓ પીઓ, કરો બાગકી શેર.
બતલાઓ અબતુમ હશન શબ, ઓર તુમ અપના નામ.
રેહેતેહો કીશ.કામમેં, હયગા કહાં મુકાગ.

શાહજાદા ગુલફામનો જવાપ.

મહેલાતોમે રેહેતા હું, ઐશ હય મેરા કામ,
શાહજાદા હું હિંદકા, નામ મેરા ગુલફામ.

સવાલ શાહજાદાનો સબજ પરીને.

તું ઔરત કીસ કામકી, અપના નામ બતા.
દોનો શાનોપર તેરે નિકલા હેગા ક્યા.

જવાબ શબજપરીનો.

કામકી હુંગી મેં પરી સમજ તું હેવાન,
યેહ દોનોપર હે મેરે, અય મુરખ નાદાન.
રેહેતી હું મેં કાફમેં શબજ પરી હય નામ,
રાજા ઇંદરકે યહાં, નાચ મેરા હય કામ.

સવાલ શાજાદાનો.

જલદી એ બતલા મુજે, દીલકોહે વીસ્વાસ,
મેરા આના કીસતરે, હુવાહે તેરે પાસ.

જવાબ શબજપરીનો.

તુજપર મેં આશક હુઈ, ચલતે ચલતે રાહ.
ઉઠા મંગાયા યહાં તુજે ભેજકે દેવશીંયાહ.

શબજપરી શાજાદાનાં વખાણ કવીતામાં કરે છે.

સરપે આંખોપે કલેજેપે બેઠાઉ તુજકો.
આ મેરે પાસ ગલેશેમે, લગાઉ તુજકો
દીલોજાંશે મુજે ભાતી હય અદા તેરી.
પાછલા ચાંદ શામું હલુ મેં બલાએ તેરી.
લેટ પહેલુંમે મેરે ઘરકોમેં, આબાદ કર,
તુજકુ લપટાકે ગલે, વસ્લશે દીલશાદ કર.

જવાપ શાહજાદાનો.

વસ્લકી તેરી કસમ, ઘરમેં હે ખાના મુજકો;
ન ખબરદાર અબી હાય લગાના મુજકો.
મુજકુ વાહાન સમજ દુરહો દાના હું મે,
કામકી તું જો પરી હે, તો સીઆના હું મે.
એસવા તુજસી જમાનેમેં ન હોગી જીનહાર.
આપ બદનામ હુઈ મુજસી, છોડાયા ઘરબાર.
ભેજકર દેવ મુજે ખેંચ બુલાયા તુને.
આદમી જાદકો ફંદેમેં ફસાયા તુને.

જવાબ શબજપરીનો.

જીંદગીકા હે મજા એસી મુલાકાતમેં
ચોચલે મુજગે બધારો ન જરા બાતુ મેં.
શોકર અલાહકા કર, લડ ગઇ કીસ્મત તેરી;
યહ્ બયક મુજસી પરીકુ, હુઈ ઉલ્ફત તેરી.
તુજકુ દીવાને નહી શરમ, જરી આતી હય,
ખાબમેં બી કહી ઇનશાક પરી આતી હય.
દેખ પસ્તાયગા મેરા જો બુરા દીલ હોગા.
વસ્લ તુજકોન પરીકા, કબી હાંસીલ હોગા,

જવાબ શાજાદા ગુલ્ફામનો.

ઘરકે છુટનેકા હેગમ આહા, ફેગા કરતાહું.
વસ્લકા વાયદા મેં ઈશ શરતાં કરતાહું,
સુની ઇંદરકી સભા મેંને કહાની મેં હય,
ઊસ્કા અરમ જો મુજેશ જવાની મેં હય.
ઓર જલશોકા તો હાં હિંદમેં બીચરચા હય.

નાચ પરીયોંકાભી મેને નહી કભી દેખા હય,
સાથ આપને મુજે લે ચલકે વો જલશા દીખલા.
રાજા ઈંદરકે અખાડેકા, તમાશા દીખલા,
શેરમે તેરે શબાબ, વાંકી જો અકબાર કરૂં,
જીતેજી રીલજાના કભી, વસલકા ઈનકાર કરૂં.
ઉમર ભર પાસ્રશે તેરે, ન કંઈ જાઊંમે,
જો કહે તું ઊશે આંખાસે બજાલાઊં મે.

જવાપ શાહજાદીનો.

એેશી બાતોકા જબાંપર, નહી લાના અછા.
જાન આફતમેં નહી મુફત, ફશાના અછા,
દેતા ઈંદરકે ખખાડેપે, અબશ જાન હે તું.
સખ્ત બે અકલ હે, દીવાના હે નાદાંન હે તું,
અઈસી જા સહંરકો, ઈંનશાં નહીં ચલતે હય,
વહા મેરીજાન પરી જાદકે, પર જલતે હય.
આફત આ જાયગી તુજપર, અરે ઇનશાનકે બીચ,
આદમી જાદકા કયા કામ, પરસ્તાનકે બીચ.
કોઇ રાજાકો ખબર, જાકે લગા દેવેગા,
ફુક દેગા વોહ મુજે, તુજકો જલા દેવેગા.
ન જલાયગા તો આફતમેં, ફસાયગા તુજે;
કેદ કરકે વોહ કુવે ખુબ જુકાયગા તુજે.

જવાબ શાહજાદાનો.

મે ન માનુગા ન માનુગા, કભી બાત તેરી,
કામ કીસ રોંજકે આવેગી, મુલાકાત તેરી.
બાત જો અરલથી મે, અકલશે પેહેચાન ગય.,

બાઈશ ઈનકારકા જાની, મેરા દીલ જાન ગયા.
તું કીસી દેવકી ખીજમતમે, વહાં આતી હય,
ઇશલીયે મુજકો સભામેં, નહી લે જાતી હય.

જવાપ શબ્જપરીનો.

બાત હરગીજ યે જબાંસે, ન નીકાલો સાહેબ,
હોશ રે આઓ જરા મુહકો, સંભાલો સાહેબ.
દેવશે મુજકો બુરા કામ, જો કરના હોતા.
આદમીં જાદપે કીશ વાસ્તે, મરના હોતા,
મે પરી હોકે ઔર એસેપે, શીદા જાન કરૂં.
એડી ચોટીલે મુએ દેવ, કો કુરબાન કરૂ,

જવાપ શાહાજાદાનો.

દીલ હરીયક શખ્શકા, ફંદેમે ફસાતી હયતું.
આય પરી કયું મુજે બાતુમે ઉડાતી હય તું.
સુબ્હો હોતી હયે મેરી જાન, કોઇ આનકે બીચ,
બઈરવી ચલકે સુના મુજકો, પરસ્તાનકે બીચ.
બ્હાં ન લે જાયગી તો, જીસે ગુજર જાઊંગા,
આપ મે અપના ગલા, કાટકે મર જાઉંગા.

જવાવ શબજપરીનો.

તુફતકી યાર ખરાબ, અપની જુવાની તુને,
હાય અફસોસ મેરી બાત ન માની તુને.
આપ માલેગા ન અજી જોરો, નાં માબાપશે તું.
શેરકે મુહમે મેરી જાન, ચલા આપશે તું,
થક ગયે હોઠ કહાંતક, અરે સમજાઉં મે.
ચલ અખાડા તુજે ઇંદરકા, દીખલાઉં મે,

જવાપ શાહુજાદાનો.

ફીસતરહ ચલનેપં તઈયાર, મેરી જાન હુંમે,
તું પરીજાદ હય ચાલાખ, અઉર ઈનશાંહુંમે,
ઉડકે તું જાયગી એક પલમેં, પલસ્તાનકે બીચ.
હાથ ફેલાકે મેયે રેહ જાઉંગા, અરમાનકે બીચ,
કોઈ ઉડ ચલનેકી તદબીર બતાદે મુજકો.
પર કીસી દેવકે તું નાચકે, લાદે મુજકો,

જવાપ શબ્જપરીનો.

બેહકીં બાતે ન કરો, હોંશમે આઓ જાની,
ન પરી જાદશે બે પરકી ઉડાઓ જાની;
થામલો પાયા મેરે તખ્તકા, અબ હાથશે તુમ,
છુટ જાના ન કહી રાહમેં, પરસાથસે તુમે.
મુજસે વાં જાકે કોઈ, બાત ન કેહેના સાહેબ.
પીછે પીછે મેરે તુમ, નાચમેં રેહેના સાહેબ,
ગાકે ઓર નાચકે બુત, શગકો બનાઉંગી મેં.
તુજકો લે ચલ દરખ્તોમેં છુપાઉંગી મેં,
કીશી આફતમેં ઈંકાકર, અગર આના જાની;
યાદ રખના કે મુજે. ભુલ ન જાના જાની,

સબજપરી સભામાં બીજીવાર આવીને છંદ કહેછે.

સભામેં બુલવાકર મુજે, આપ કીયા આરામ.
આઈ હું મેં ફિર યહાં, કરને અપના કામ,
કરને અપના કામ યહાં, ફિર હું મેં આમે.
ઠુમરી છંદ ગજલ કીજી મેં ધુન હયે શરમાઈ,
શમા બંધેગા અજજો, મેં જી ખોલકે ગાઇ.

કહેંગે શબ ઉસ્તાદને, કયા કયા ચીજ બનાઇ,

કુમરી સબજપરીની જબાની પરજની ધુનમાં.

મોરી અખીયાં ફરકન લાગી કયાં ગયો યાર ફીધરગઈ શખીયાં
અંખીયાં ફરકન લાગી. આંતરા
દેહ ફુકતહે જીયા તરપતહે, પ્રીત લગાકે મજા અમ અખીયાં.
અંખીયાં ફરકન લાગી.
નેનનમેં દીલદાર બસતહે, અખી અલમાશ પરખીયાં
અંખીયાં ફરકન લાગી
બલબલ જાઉંમે ઊસ્તાદકે બીચ સભાકે મોરી પત રખીયાં
અંખીયાં ફરકન લાગી.

કુમરા બીજી સબજપરીની જબાની પરજની ધુનમાં.

સુધ લાગ રહી તે રીઆઠ પહર, તનમનકી નહી મોહેખાકખબર
સુધ લાગ રહી અંતરા
નીશબાશર મોહે કલ ન પરતહે, દીખલાદે ઝલક કહુ એકનજર
સુધ લાગ રહી
અરજ કરત મોરા જીયરા ડરતહે, દીલધરપતદેહ કંપતથરથર.
સુધ લાગ રહી.
હરકા પતા ઉસ્તાદ લગાદે, બાવરીસી ફીરત હું જીધર તીધર
સુધ લાગ રહી.

રાજા ઈંદર આગળ લાલદેવે ચુગલી ખાધી.

મહારાજકો હક રખે શાદ કામ,
નાઈ આજ હે અરજ કરતા ગુલામ,
મેં ખાતાતા ઈસ દમ ચમનકી હવા.

હકીકત ઓહ દેખીકે હોશ ઉડ ગયા.
સજર હે પુરાના જો સમશાદકા;
ગુજર હે વોહ આદમી જાદકા,
નહીં કરતી અસ્લ મેરી અકલ કામ.
ઓ ઇનશાત હય યાકે માહે તમામ,
ઉસે કોન લાયા હય યહાં અપને સાથ.
ઇસી ફીકરમેં કબસે, મીલતા હું હાથ.
સબ્જપરી લાલદેવને નીરાસ થઇને કહેછે.
નકર લાલદેવ ઇસ્તરાંકે કલાગ;
અરે એ મુર્વત જબ્બાન અપની થામ;
ખુદાકે ગજબસેં જરા દીલમાં કાંપ;
ચુકલ ખોરકે સુહકો ડસતે હયે સાપ.
પરીકી તરફ દેખ, અહાં મકન બન;
ખુરાઈસેં બાજા, બકાઉ લે હસન;
કિસીકી બાદી તું ન કર અયેબ હય;
કેઊસ્કા ખુદા આલે મુલ નાઈબ હય.
દીલ આસ્ક ઈશે, બાતસે હીલ ગયા,
તુજે હાય કમબખ્ત, કયા મીલ ગયા.
રાજા ઇદ્દર ધુસ્સા કરી લાલદેવને કહેછે.
અરે દેવ એ તુ યેહ, કયા બક રહા;
મેરે બાગમેં કામ ઇનશાકા કયા.
હુઆ કીસ્તરાહ, યહાં બશરકા ગુજર;
પરંદોકે દહસ્તસે જલતે હયે પર.
કદમ રખસકે જીનકી, કયા જાન હયે;

ફરીગતોકી હીયાં અક્લ હઇરાન હવે.
કીસીં દેવસે આશનાઈ નહો,
પરીં કોઇ સાથ ઉસકો લાઇ નહો;
ઉસે ખેંચ લા પાસ મેરે શીતાબ,
ફેરસેંસે હયે હાલ મેરા ખરાબ.

લાલદેવ ગુસ્સો કરી ગુલ્ફાને પુછે છે

બસરહયે જીનહયેકે સાયાહયે તું, પરસ્તાનમે કયુ કરકે આયા હે તુ;
ઊઠા આંખ કર જલદ મુજસે બયા, બીહાયા તુજેકીસ્નેલાકરહીયાં.
ચમનકા કોઈ ફુલ ખુટા હેતું, સિતારા વયા બનકે તુટા હે તુ
પરીપર એશદા તેરા દીલ હુવા, અખાડેમેં ઇંદરકે દાખીલ હુંવા.
મેરે સાથ ચલ જલ્દ એએ શહુર, બુલાયા હે રાજાને અપને હજુર

લાલદેવ રાજા ઈંદર પાસે અરજ કરેછે.

હજુરીમાં હાઝર હે યેહ સોલેખુ, મહારાજ સાહેબનીગા રૂબરૂ;
બજા આપકા હુકમ લાયા ગુલામ, ચમનમેં પોંચ કર કીયાઅપનાકામ
સજરકે તલેસે ઉઠાયા ઊસે, સભાકિ તરફ ખેંચ લાયા ઊસે;
ડરાનમેં કુચ ઉસકી ફરીયાદસેં, ઉઠા લાયા કુમરીકોસમશાદસે
શીતમ કીજીયેજો સજાવારહે. બડા દસ્ત બીના ગુનેગાર હે.

ઈંદિરે ગુલ્ફામને પરસ્તાનમાં આવવાનો સબબ પુછયો.

અરે કોન હે તું તેરા કયા હે નામ.
સભા તુને કી મેરી બલહમ તમામ.
તુજે લાયા યહાં કોન અયે બદ સીફાત,
બયા મુજસે કર જલ્દ યેહ વાર દાત.
કીયા કસ્દ તુને પરસ્તાનકા
ન ખોફ આયા અપની તુજે જાનકા,

મેરી સારી માહશીલકી લી આબરૂ,
યહાં ધુરને આયા પરીયોકુ તુ.
બતા હાલ આનેકા યે દરદ નાક,
જલાકર આભી વરના કરદુંગા ખાક.

ગુલફામ ઈંદરની આગળ હાથ જોડી અરજ કરે છે.

કહું કયા ફૂલકકા સતાયા હું મેં, યાં ખેલ કરજીપે આયાહું મેં
પરી શબ્જ હયેજો અખાડેમેં યાં, ઉસીકા દીવાના મેં નાંમજા
સભાકી સદાધુંન સુનતાથામેં ઈસી ફીકરમેં શરકો ધુનતાથામે
વો આને લગી આજકી શબ્જ યાં લઢકકરહુઆ તખ્તપેમેરવા
બલા મેં હુવા યાં ગિરફ્તાર હું, જો ચાહો સજાદો ગુનેગારહું.

ઈંદ્દરે સબજપરીને બોલાવી લાંનત મલામત કીધી

અરે ઓ પરી શબ્જ વોએ હયા મેરે સામને જલ્દ આએ સુયાં.
થુડી હે તોરી જાત બુનીયાદપર આશક હુઈ આદમી જાદપર.
બનાયા અરે તુને ઈનશાકોયાર બકોલ હશન સુન તુ યેનાબકાર
તેરા રંગ ગેરતસે ઉડતા નહી તુજે કયા પરીજાુત જડતા નહી.
સભામેં લગી લાઈઈનશાકો સાથ, તેરાઅબગીરેબાં મેરા હાથ

શબજપરી રાજા ઈંદ્દર આગળ અરજ કરે છે અને ગુલફામને સરમીદા કરીને ગળે વળગી રડે છે.

જફાઓ શિતમકો સજાવાર હું
હકીકતમે તેરી ગુનેગાર હું
અરે કયું મેં વાં તુજસે કેહેતી થી કયા.
ન માના મેરા કોય તુને કહા.
ભલા મેં પડા આપ, ભીખે ખતા.
અખ મુજે ભીાડે મેં ફસવાં કીયા.

કુહાં ફેંકે અબ દેખું રાજા તુજે;
ખુદાકુ મેરી જાન સાંપા તુજે.
જો જીતે હે તો ફીરબી ગીલ જાએગે;
નહીં તો કીયેકી સજા પાએંગે.

રાજા ઈંદ્દર લાલદેવને કહે છે ગુલફામને કેદ કરી શબ જપરીના પર ઉખેડી અખાડામાંથી કાડી મેલ.

અરે દેવ કર કસ્દ બે દાદકા, પકડ હાથ ઉસ આદમી જાદકા.
કુવા વોજો હે કાફમેં પુર ખતર, અભી ઉસમે જાકર ઉસે કેદ કર
પરી શબ્જા એ હે જો આગે ખડી, ખતાકી હે ઉસને સવાને બડી
શોચતું નાકર ઉસ્કીપર ઓર બાલ, અખાડેસે મેરે અભી દેની કાલ
ઉડાતી ફીરે ખાક યેહ કુબકુ, ન આવે હમારે કભી રૂબરૂ.

સબજપરી જોગન બનીને પરસ્તાનમાં આવીને લોકોને તેની આમદ ગઈ સંભળાવી.

જોગન આતી હે પરી બનકે પરસ્તાનકે બીચ,
સુમરને હાથો મેં મુકરે હય પડે કીનકે બીચ.
શિરપે એડવા હયે રખી મોહ પેરમાઇ ભભુત.
શહેલીયાં ડલે હયે ગરદનમેં ગિરબાનકે બીચ,
આલ મતવાલી હયે આંખે હય ઈસ્કસેં લાલ.
મસ્ત શાહજાદાએ ગુલ્ફામ કે, હયે ધ્યાનકે બીચ,
શરકો ધુનતે હે સદા સુનકે, ચરંદ ઓર પરીદ.
ભેરવીદ્રા અજબ એંદાજ હે, હસ્તાન કે બીચ,
તાલીબે બોશા હય લબ, દીદકી મુસ્તાક આંખે.
દિલ હયે શિનેમે તપસ્વલ કે ચરમાન કે બીચ,
કહી ગુલ્ફામકા કોશીપે નહી, મિલતાહે પતા.

કહી ગુલકામકા કોઈપે નહી, મિલતા હયે પતા,
ખાક ફીરતી હુઈ, ફીરતી હયે, બીશબાનકે બીચ;
ગમજા આફત હયે, કીયામત હયે, અદા એ ઊરકી
હશર આલમ મેં બપા કરતીયે; એક આનકે બીચ
શબજ જોડે મેં હયે કયા, ચેહર વખશન કીજીઆ,
સુબસોકુ ચાદનીને ખેત, કીયા ધાનકે બીચ,
દેવમંદ હોશ હયે પરીયોમેં નહી હમ ઊરતાદ,
જીન તડપતે હયે પડે જાન, નહી જાનકે બીચ,

જોગણ પરીસ્તાનમાં કુમરી ગઈ ભેરવીની ધુનમાં;

મેંતો શાહજાદેકુ ઢુઢન ચાલીયાં અંગ ભભુત જોગન બનમલીયાંરે
છાન ફીરી સબ ગલીયાંરે, મયેતો શાહજાદાકુ આતરા.
જી જાવત હયે ડર નહી આવત હમ મેહેલોકે પરિયાંરે.
લટક છટકાકે ભેસ બનાયો, દેશ બદેશ નીકલીયારે,
અંગ ભભુત જોગન બન, મલિયાં, છાન ફરી સબ ગલીયારે.
મયેતો શાહજાદેકુ ઢુઢન ચલીયાંરે,
શીશ બીકસ ગયો, પાણી ભુલશ, ગયો, ધુપમે બન બનચલીરે
તન કુમલા ગયો મુખ મરઝ ગયો; જેશે ગુલાબકી કળીયાંરે,
અંગ ભભુત જોગન બન મલાયાં, છાન ફીરી શબ ગલીયારે
મયેતોશાહજાદેકું ઢુઢન ચલીયાંરે;
જગ દુસ્મન હયે શાહ કઠન હયે, બલા એ કયું કર ટલીયાંરે
જાયે કહો ઊરતાદશે-ગુઇયાં, અખીયાં લોક બદલીયાંરે,
અંગ ભભુત જોગન બન મલીયાં, છાન ફીરી સબગલીયાંરે મેંતો

કુમરી બીજી જોગનની જબાની ભેરવીની ધુનમાં.

કહાં પાણી કહાં પાંઉ યારરે મયે, અંતરા;
યારકી છાણી નજર નહી આવત, ઢુઢત હું શનસાર મેરે, કહાં
કાર કરૂં કોત હીરન જાણી, શોચત હું બાર બારરે મેં, કહાં,
શપનેમેં દીલદારકુ પાકે ચોક પડી ભનશારરે મેં, કહા,

પીયાં કારન ઊસ્તાદસે જાકે, હુંઇહું ગલેકા હારરે મઈ, કહાં.

ગજલ જબાની જોગની ગુલફામની જુદાઇમાં.

મરતાં હું તેરે હીજરમે, અય યાર ખબર લે,
અબ જાનસે જોતાડું મેં અય બીમાર ખબર લે,
ફિરતા હું તમ વેરમેં તેરે સુબ્હોસેતા સીમ.
બે તાબ યે હયે તાલીબે, દીદાર ખબર લે.
બાજરે વફા ગરમ હે અય યુશુફે સાની,
દિલ બેચતા હયે તેરા, ખરીદદાર ખબર લે.
ઢુંઢેશે ભી અબ તેરા ઠિકાના નહી મીલતા,
હું છાન રહા કુચઓ, બાજાર ખબર લે.
દુનિયામેં કોઇ આન, કોઈ દમકા હું મેં માન.
અબ સાંસ હયે લેના મુજે, દસવાર ખબર લે.
આંખ દુરકી હો કયા હાલે, થિલે જારસેં આગાહ,
કિસ તરેંસે બીમારકી, બીમાર ખબર લે,
આંખે હયે લગી દરશેં, દિખા શિકલ ખુદારા.
સીર ફોડ રહા હુંપગે, દીલદાર ખબર લે,
ઈતના ભી ના ચાહીએ, આશકસેં તગાફીલ.
સોબાર અગર ટાલતો, એક બાર ખબર લે,
આગાજ મોહોબતમેં, નહીં હસ્તકી ઉમીદ.
મરતી હય તેરે તાજા ગિરફતા ખબર લે,
લિલાંહ દીખા શિકલ અબ, ચેતિ ફૂલ બિરહ મન.
એખે ખબર એબશતએ, જુનાર ખબર લે,
સુનતે હેયેકે કુરકતમેં, તડપતાહે આમાનત.
જલ્દ અયબુતે બે દીન, પયગફાર ખબર લે.

ગજલ જોગનની જબાની ગુલફામની જુદાઈમાં.

રૂહબદન હયે તપાજીકા, હયે કનસે બે કલી,

જલ્દ ખબર લો હમદમો, જાન ફીશકમેં ચલી,
બાદે સખી જો સુબ્હોદમ, બાગમેં નાજરસેં ચલી.
તબ્લને હાલ હોગવે, ફુલ ગઈ કલી કલી,
શાયકી તરહ ખત બડાં, ચેરાહ એ શાફ ઉતરગયા.
આયા જવાલ યાર પર, હસ્નકી દો પહર ઢલી,
તુજ શાત સફરીદ હન હોગા, હશીનેકો હકન.
શાખયેન બાન હોઠ હયે, બાતન બાત ફીટલી,
તરાફસી દુપડાં તું ઓહોડે, ફીરતન જાટાફકે.
હોશ બે માહતા સમે, કયા હીશમન ઝલાજલી,
ચલતા હે બાગમેં વોહ, જુલ્ફ જયકે ઉઠાકે પાય કે.
ખાર હરીયે કે કુલકુ દેતી હય, કયા કુલી કલી,
ફરદ ફીયાજો અબરમેં, ઊસ જુલ્ફકરને શાયેરકા.
સબ્જેને દુરકત કીયા, દસ્તમેં ફરશે મખમલી,
યારસા ના જમે કોઈ કુબહયે, રિયા જે દેહેરમેં.
ખોજશે દરદેશર હુવા, પેહના જો જોડા શંદલી,
મેનેશબ ફીરાકમેં કીજો, યક આહ આતસી.
જીસ્મરેહ ફરમકા ફુકા, કેને લગી જલી જલી,
આઇ બહારે શાખીઆં, જામે શરાબ દો પલા.
ફુલ ખીલે ફબે શજર, આબ ઉઠા હવા ચલી,
ભુલ્કે દરાજ ફીતઅંકી, મુજશે ઉજલકે યારને.
જાન છુટી અજાબશે, રોગ ગયા બલા ટલી,
તેરી ભવોમેં બલ પડા કતલ હુવા ગં તેગશે.
તેરી ઉધર પલક હીલી, મુજપે ઉધર છુરી ચલી,
બેહકે જમીને સેરમેં પાઉ અમાનત અપના કયા
નબહુ ઈલગજીસ એકજરા નીકલા, જબાસે યાઅલી

કાલે દેવ ઈંદરની આગળ જોગનની તારીફ કરેછે.

ખુદા રાજાજીકા રખે શાદમાં,
જોહો જાન બખ્સો તો ખોલું જબાં.
પરસ્તાનમેં જોગન એક આઇ હે,
ખલાયક શગ ઉસકી તમાશાઈ હે.
વોહહયે નાચની ગાતી, ઈશ આનશે.
કે જીનસદ કે હોતે હય સોજાનસે,
ગજલ ભેરવીકી હરેક તાન પે.
ખુદાઈકા દિલ ઉસપે કુરબાન હય,
મલી હય ભભુત ઓર અફશાં ચુની,
ન દેખી હય જોગન ન એસી ચુની.

મુસ્તાક થવું ઇંદ્દરનું બોલાવવું જોગનનું કાલાદેવને હાથે.

નકર દેર હયે દેવ બહરે ખુદા.
અખાડેમેં મેરે ઉસે જલ્દી લા,
મેં દેખું એ જોગન હે કીશ શાનકી.
પરી હયે વયા કીસ્મ ઈનશાનકી,
કિસી દેવ જીનકી શાઈ નહોત.
મેરે પાસ ફરીયાદ લાઇ નહો.
મજા રાગકા નાચકા જો કહે.
ફકીરોશેં મુજકો બહોત શોક લગે,
ન લાએ એ કુછ ઓર દીલમેં ખ્યાલ.
દિયા એ મુજે આકે અપના જમાલ.

સવાલ કાલાદેવનો જોગનને જાહેર કરવોશોકઇંદ્દરનો

અરી જોગન અબ દીલમેં, હો અપને શાદ.
કીયા હે તુજે રાજા ઇંદરને યાદ.
કિશીસે તેરા સુન, લીયા હે જો હાલ.
મુલાકતકા શોક જીસેં હય કમાલ,

મેરા દેર કરના ઊસે શાક હય.
તેરે નાચ આનેકા મુસ્તાક હયે,
મુરાદ અબ તેરે દીલકી બર આયગી.
જો માગેગી વોહ ચીજ મીલ જાયગી,
ન ફીર ઊમરભર, તું કહેગી સવાલ.
વોહ એક દમમેં કર દેગા તુજકો નીહાલ,

જોગનનો જવાપ કાલાદેવને તાન મારીને

યેહ બાત ન લાના જબાંપર કભી,
ફકીરોંસે અછી નહી દીલગી.
બડાઓ મેરે દેને વાલા હુઆ,
ખુશામદસે મોહ તેરા કાલા હુઆ.
ફકીરોંકુ દોલતકી પરવા નહી,
યહાં હરેક અફ્જાલસે કયા નહી.
જો ગાનેકા રાજા તલપગાર હયે,
તોયા કીસ્કો ચલનેમેં ઈનકાર હયે.
તબીયત મુખાતિબ અગર પાઊંગી,
જો આતાહે મુજકો સુના આઉગી.

કાલો દેવ જોગનને સભામાં લાવી ઈંદરને અરજ કરેછે.

મહારાજ કીજે ઈધર અબ નીગાહ.
યે જોગન હે હાજીર બહાલે તબાં,
મિલા કીસ ખરાબીશે ઈસકા નીશા.
હુવા મેં પરસ્તાનમેં હરસુવાં
બોહત જલ્દ ખિદમતમેં આયાહું મેં,
અખાડેમેં જોગનકુ લાયાહું મેં.
અજબ ખુશ જુલ હય યેહ જોહરા જાબી,
ઊડાતી હયે જંગલમેં કયા ભાઈરવી.
હરયેક તાનપર લોટ જાતાહે જી,

સુના હોગા ગાના ન એસા કભી.

ઈંદરનું જોગનની તરફ જોવું ને ફરીઆફ કરવો જોગનનો.

અરી જાગન એ દરદકી મુબ્તીલા,
ફકીરોકા કયું ભેસ તુને કીયા
ફીદા કીસપે હઉ; કિસપે શયદા હય તું,
કોઇ આદમી હયે, પરીઆ હે તું.
કહાંસે યહાં તેરા આના હુવા,
કીસે ઢુંડતી, ફીરતી હઈ કુબકુ.
ઊડાતી હય કયું ખાક જંગલકી તુ,
સુના અપના ગાના મુજેભી જરા.
સુના ભઈરવાં કા છેડ યા જોગીયા,

દરદ ભરેલો જવાબ જોગનનો રાજા ઈંદરની તરફ અને પોતાની અરજ કરે છે.

મહારાજ પુછો ન જોગનકા હાલ.
ફકીરોંકા દીલ દરદસેં હુઇ નીહાલ
મેરા મુજસે માશુક હઈ છુટ ગયા.
મરા રાજ ઈશ દેશમેં લુંટ ગયા,
યહાં ઢુંઢતે ઊસકો આઈ હું મેં.
બરોગન હું ગમકી સતાઇ હું મેં,
સુનાતી હું ગાની જો હય મુજકો યાદ.
અજબ કયા જા મીલજાયે દીલકી મુરાદ,
અગર રાગશે ગઈ રહો દીલકા હાલ.
ન જાગનકા ર: કીજીયેગા સવાલ,

ઈંદરની આગળ છેગને ઠુમરી ગાઈ ભેરવીનીધુનમાં.

કહાં ગયો ગુઇયાં શેહજાદા જાની પ્યારા, દીલ તડપેરે હમારા કહાં વાકા પતા કહી લાગતા નહી ઢુંડફીરી બનસારા. કહાં ગયો.

બીન જાનીકે ઈન નેનનમેં. રે નદીના અંધારા, કહાં ગયો.
જુયામેં જેસે સુરપ મછરીયાં, તરત હોગા બીચારા. કહાંગયો.
કોઉ કહે ઉસ્તાદકુ જાકે, તુમરે દમકા શહરા. કહાં ગયો.

ઈંદરે ખુશી થઈને જોગનને પાનનું બીડું આપ્યું

પાન લેકે કયા કરૂં કિસી શખ્જ રંગકા ધ્યાન હયે.
હડીયાં ચુના હયે બદન ધાન પાન હયે,
ઇસ્કુ લહુ પીપીકે, રંગ લાયા હયે.
ફિરાકતને કત્લકા બીડા ઉઠાયા હયે,
ગિલોરી લિયે મુજે કયા તકતા હયે.
ફકીરોકી મુંહ કોન કિલ શકતી હય,

ઈંદર આગળ જોગને હોરી ગઈ ભેરવીની ધુનમાં.

જર જોઓ ગુઈયાં એશી હોરી.
બીન સઈયાં દેહ શીલગત મોરી. અંતરા.
ફાગ સોહાગ પીયા સંગ ભાખો;
શબ ચુરીયાં હમ તોરી.
સુરખ ચુનરી ઊડાવો ન શજની;
તન મન આગ લગોરી. બીન સઇયાં દેહ.
અબીર ગુલાલ મિલાઓ ખાકમેં,
કેશો ફાગ કેસી હોરી.
અંગન કે બીચ રંગ ભરી ગાગર,
દેઓ કપટ ભરજોરી બીન સઈયાં દેહ.
બીન પીયા મુખ મારકે થાપર,
ખુબ ગુલાલ મલોરી;
નકનકી પીચકારી બનાકે
આંસુઓ રંગમેં બોરી. બીન સઈયાં દેહ.
થક મારીયું હારી હું બીન.

જેશે કીની હય ચોરી,

ક્યા મુખ લે કે ઉસ્તાદકે જાઊ,

જીયાને આફ્ત મોરી બીન શઈયાં દેહ.

ઈંદરે હાર આપ્યો પણ જોગનેજવાપ દઈ હાર નલીધો

હાર જીન હારે ન લુંગી, દીલકો ખાર હયે.

અપના ગુલ ઓજાર, ગલેકા હાર આતો બહાર હય

ફરી જોગને એક ગજલ સંભળાવી ભેરવીની ધુનમાં

દીલકુ ચેન એકદમ તેરે ચરણ કોન મીલતા નહી.

વોહ મેરા ગુલફાગ વોહ ચેલપયે, રહન મીલતા નહીં,

કીસ્તરફ સરશર મેરે ગુલકો, ઉડાકર લેડાઈ.

ગુલ્શને આલમમે વોહ હસ્કે ચમન મીલતા નહી,

બાવલીહું બાહરે ઉલફમેં, જુલેશાંકી તરેહ.

યુસુફ ગુમ ગસ્તકા ચાહયે જહન ગીલતા નહી,

જીંદગીશે તંગહુ એ યાર બાગે દેહેરમેં

એ કલી હઇ દીલકો ધોહ, ગુમચાહ દહન મીલના નહી.

જીતે જી જીશપર મેરે, ઈનશાન કરે તરકે લીબાશ,

બાઅદે મુહદન ઉસકે હાંથાગે, કફન મીલતા નહીં.

શીલસેતા ઉશે ગુલેસ્તાં હું શરાપા દાંધદાર,

ગુલ બદન પરખાય હયે વોહ ગુલ બદન મીલતા નહી

જીસકી ખાંતીર જાંકતી હું બહરે આલે મમ કુવે;

વોહ ગરીકે ફુલજીમેં રજો મહન મીલતા નહીં,

કરતીહું કુકુસદા, શેહરાત કુમરીકે તરહ.

પર કહી વોહ વોહ ગઇ તે સરવે ચમન મીલતા નહી

ઠોકરેં ખાતી હું જંગલકી ખફા રેહતા હય જી.

જાનપર બનજાયે અઈશા. કોઈ બન મીલતા તહીં.

કાંટે તલવોમેં ચુભેહયે, જાકે ખબ હુંઢું કહાં;

ગેરીઆંમે ભી મેસ નાજુક, અજન મીલતી નહી.
કુસ્તે ફુરકત મેંયેને છાન મેરે, તમામ પહાડ,
પરકોઈ ઉસ્તાદથા શીરી, મુખલે મીલતા નહીં.
ઈંદરે ખુશી થઇજોગનને સાલી રૂમાલ આપ્યો.
ત્યારે તેને જવાપ દીધો. "
રૂમાલ ઉન્હે દીજીએ જો તંગ દસ્ત હયે.
ફકીર અપની ફકીરીમે મસ્ત હયે.
ઈશ્કકી ગરમીને મારા હયે,
પશ્મીનેસે કીનારા હયે.
રાજા ઈંદરે જોગનને વચન આપ્યું અને જોગને
ગુલફામની તલબમાં એક ગજલ ગાઇ સંભળાવી.
રાજાકે દોરમે પલેસ આઇ હું જો માગું સો પાઉ.
હોતાહય કોઇ આનમેં અબ કામ હમારા.
દુંન્યામમેં દીજે હમેં ગુલફામ હમારા,
અબ ચાહસે યુસુફકા નીકલવા ભી હમેં,
ધુરતા હય અંધેરમેં, દીલારામ હમારા,
આશકને તેરે માંગલીયા રાજાસે તુજકો,
દે આએ કોઈ ઉસકો યે પયગામ હમારા.
આ જાયે અગર યારતો છાતીસે લગાલઉ.
શીનેમેં તપાંહય દીલે ના કામ હમારા,
અબ વસલકે છુટીગે મજે બહદમે ભી જોંહ.
આધા જસે બેહતર હુઆ અંજામ હમારા,
મગવાઈએ શેહજાદેકુ અબ દેર મ કીજે.
નામ આપકા હો ખલ્કમેં ઓર કામ હમારા.
અલહ મદદગાર હયે હર હાલમેં ઉસ્તાદ,

કર શક્તી હયે ક્યા ગરદીશે અય્યામ હમારા.

રાજા ઇંદરે શબ્જપરીને ઓળખી અને લાલદેવને બોલાવ્યો કે ગુલ્ફામને કેદમાંથી છોડાવી લાવ.

અરે લાલદેવ ઇસ્તરફ જલ્દ આ,
બડા મુજકુ જોગનને ધોકા દીયા.
બનાવટકી થી સારી જાદુગીરી,
નહી આદમી શબ્જ હય પરી.
ઈશેં જરકી ખાહેશ નયાં લાઈથી,
છોડાને ગીરફ્તારકો આઇથી.
કભી ઉસ્કો મીલતા ન વોહ ગુલ ઓજાર,
મગર કોલ હારાહું મેં તીનબાર.
નીકાલ અબ કુવેમેં તું ગુલ્ફામકુ,
હવાલે કર ઇશનેક અન્જામકો.

ગુલ્ફામ શબ્જપરીને મળો અને પોત પોતામાં જુદાઈનો હેવાલ કેહેવા લાગ્યો સવાલ શબ્જપરીનો.

કહેથાં હીજર, કીઆંમતથી જુદાઈ તેરી.
મેરે ખાલેકને મુજે શીકલ દેખાઈ તેરી.

જવાપ શાહજાદાનો

ખાકહયે મોહપે મલી બાલ હય સીરકે બીખરે,
હાય ઇશ્ક ઈસ્કને કયા શીકલ બનાઈ તેરી.

જવાપ શબ્જપરીનો.

મુજપેહોનાથાજા કુછ હોંગયા ઉસ્કા નહી ગમ.
હોગઈ કેદ મુસીબતમેં રહાઈ તેરી.

જવાપ શાહજાદાનો.

તુ મેરે આગે નીકાલે, ગઈથી નાચકેપર,
રાજા તક ફીર હુઇ કીસ વરહ રસાઈ તેરી.

જવાબ શબજપરીનો.
બનકે જોગન હુઇ ઈંદિરકી સભામેં દાખીલ,
ફીર મુજે ચાહ ઈહાં ખેંચકે લાઈ તેરી.
જવાપ શાહજાદાનો
કેહકે રાજાશી મુજે કીસને તુજે દીલવાયા,
દુશમને જાંથે મેરી જાન જુદાઈ તેરી.
જવાબ શબજપરીનો.
ગાકે ઓર નાચકે રાજાકો રીજાયા મેંને.
તબ મુલાકાત મોશર મુજે આઇ તેરી,
જવાપ શાહજાદાનો.
જરકી તાલેબન હુંઇ મુજકો લીયા રાજાશે.
અપ શરફ લે ગઈ શાહીપે ગદાઇ તેરી,
જવાપ શબજપરીનો.
દેવ કુંબકતને કીશા જોરથી પોંહોચા પકડા.
હોગઇ હાલન જાકુતશેં કલાઈ તેરી.
જવાપ શાહજાદાનો.
મરીજે ઈસ્કને શારા તેરા, જોબન લુંટા,
આખી સુરત બા ખુદા, મેંને ન પાઈ તેરી.
જવાપ શબજપરીનો।
કેહને કર દીયા બીમારશેં. બહતર મુજકો.
ધરમેં લે ચલકે કરૂંગા દવાઇ તેરી.
જવાપ શાહાજાદાનો.
પીંડ લીયા સુજી હયે, તલવોમેં ચુબે હે કાંટે
ખાર દેતી હયે મુજે બીરહ ના પાઇ તેરી.
જવાપ શબજપરીનો
મુજકો ઈજા હુઈ પાપોશકે, શહ કેશે હુય,

જાન અલાહને ગુલ્ફામ બચાઈ તેરી.

જવાબ શાહજાદાનો.

મયે તેરે હાથ લગા તું મેરે ફંદેમેં ફસી,
મેરા મતલબ હુઆ ઊમીદબર આઇ તેરી.

જવાબ શબજપરીનો

હવે તમનાએ મેરે દીલમેં કે અબહસર, તલક
ફજલે ઉસ્તાદશે દેખુન, જુદાઈ તેરી.

સબજપરી શાહજાદાને બગલામાં લઇને બીજી સ
સઘળી પરીયો સાથે મુબારક બધી ગાય છે.

શાદીયે જુલવેએ ગુલફામ મુબારક હોવે,
અયશો યશતરકાસર અંજારમ મુબારક હોવે.
જાલશા જોકેના ફંદેમેં ફશે તાએરે દીલ.
ગેસુ વોગા હમે અબદામ મુબારક હોવે.
હુંરે જતનકો મુબારકહો ફલકકો તારે.
બાગકો ગુલહમેં ગુલફામ મુબારક હોવે,
છીને શાહ જાદેકુ અબ રાજાના હમશે ઉસ્તાદ,
યે અમાનત શહરો શામ મુબારક હોવે.

છેલી સલામ

પુર્ણુ થયોછે ખેલ સજનો પુર્ણુ થયોછે ખેલ
આપ પધારી કરયા ઉપકારી થઇછે રંગની રેલ સજનો.
ખેલ ભજાવી નીતી દર્શાવી છે સજનો તમ આવેલ. સ.
મેહેર કરીને ચીત ધરીને છો આપ પધારેલ, સ.
ઇદરસભાનો ખેલ ભજાવી તમને દરશાવેલ. સ.
દસ મીનીટના વીસામા બાદ ફારસ ખચીત થયેલ. સ.
અમદાવાદ નીવાસી ભોળાનાથ ખાંતે ભજાવી ખેલ

સમાપ્ત.

જાહેર ખબર.

આ ચોપડી શીવાય બીજી ઘણી જાતના કાયદાઓ તથા સદેવંતશાવલીગા તથા મજરા માટે સીમનરંજક ગરબાવળી, તથા દીલચમન વગેરે પુસ્તકો જથાબંધ રાખનારને ઘણો ફાયદો થશે માટે અમને મળવું.

શા. કીલાભાઇ દલપતરામ (સહી)
[અમદાવાદ સમાચાર] છાપખાનાના મેનેજર.